

ffjerne mig meget fra Virkeligheden, naar jeg lægger de af Regjeringen under den forrige og den nærværende Waabenstilstand udbetalte Godtgjørelser for militaire Hestes Underholdning til Grund for min Beregning. I min Hjemstavn har man, ligesom i en foregaaende Talers, udbetalt for hver Hest 14 til 16 fl . daglig i Erstatning til de Personer, som imod en midlertidig Afbenyttelse af benævnte Heste have forpligtet sig til at underholde samme. Men selv om vi lægge den af Regjeringen i Motiverne til dette Lovudkast nævnte Gjennemsnitspriis af $13\frac{1}{2}$ fl . om Dagen for hver Hest til Grund for Beregningen, saa udgjør dette dog om Aaret en Sum af 51 Rbd. $31\frac{1}{2}$ fl ., hvorpaa Besidderen af privilegeret Hartkorn maa give Afkald, naar han i Lighed med hine modtager sin Rytterhest til midlertidig Underholdning. For samtlige 1728 Nationalheste vilde dette saaledes udgjøre en Sum af 88,695 Rbd., eller meget nær ligesaa meget som Skattelettelsen, der hidtil har været tilstaaet det privilegerede Hartkorn over hele Danmark. Men selv om vi stille Priserne endnu lavere, og antage den af Rigsdagsmanden for Ringkjøbings 3die District (Damgaard) nævnte Sum af 30 Rbd. aarlig for tilstrækkelig, saa vil dette dog for 1728 Heste udgjøre 51,840 Rbd. om Aaret. Naar nu Regjeringen i Lovudkastet til Hartkornets Egalisering foreslæer, at Eierne af det privilegerede Hartkorn endvidere skulle have en Erstatning, der, hvis vi anslæe deres hidtil nyde Skattelettelse til 88,000 Rbd., er lig en evigvarende Rente af 77,000 Rbd.; da vil den hele Begunstigelse og Erstatning, som derved tilflyder Eierne af det privilegerede Hartkorn, udgjøre, selv efter den laveste Beregning, 51,840 Rbd., adderet til 77,000 Rbd., og de vilde saaledes erholde circa 130,000 Rbd. (128,840 Rbd.) aarlig som Erstatning for Ophævelsen af en midlertidig Skattebegunstigelse, der ei beløb sig til 90,000 Rbd. aarlig.

Det forekommer mig derfor indlysende, at disse Lovforslag ingenlunde ville hæve den fra tidligere Tid nedarvede ubillige Begunstigelse; tværtimod synes det, at idet Privilegiernes og Forrettighedernes Tid er forbi, saa vil Regjeringen ved disse Loves Antagelse, overtage

Garantien for, at Begunstigelseerne endog i forøget Grad skulle vedblive, og Rigsforsamlingen vilde i saa Fald have bundet Hænderne paa sig selv og paa den kommende Slægt i alle Spørgsmaal, der sigtede til lignende Reformers. I ethvert Tilfælde lader det sig ikke nægte, at naar Tidsaadens Retning og Consequentserne af vor Statsforfatning føre det med sig, at tidligere Monopoler, Privilegier og Forrettigheder forsvinde, da synes Regjeringen ved disse Lovforslag at ville tage en glimrende Afsted med den privilegerede Fortids skjæbnesvangre Minder, og som sædvanligt maa Folket staae udenfor og betale Gildet.

Blad: Det er netop det Hele vi, komme til at betale, saavel i dette Lovudkast, som i andre Retninger, naar Hartkornet bliver gjort lige. Jeg er særdeles glad over den Beregning, som den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbings Amt 2det District (Boserup) har udsundet. Jeg har gjort omtrent den samme, men da han har udtalt sig, skal jeg ikke gaae nærmere ind derpaa. Hvad iøvrigt angaaer denne Maade for Hestenes Tilveiebringelse, da troer jeg rigtignok, at man har forfeilet det Rette med Udcastet i den Retning, at man skulde give alle Penge til strax. Nei, saaledes, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de District (Rothe) og Ringkjøbings Amt 3die District (Damgaard) har foreslæet, da er det en ganske anden Maade at ordne det paa, og jeg troer, at man snarere vilde have det for det Halve, naar man følger den Fremgangsmaade, som af dem er foreslæet. Dog hylder jeg ikke den Mening, som er udtalt, at det var rigtigt i oeconomic Henseende, naar man vilde lade de mindre Communer afgjøre det. Men i det Stykke holder jeg med den ærede Indenrigsminister, at Amtsraadet meget godt kan afgjøre denne Sag, men det bør dog have en lille Rettesnor at gaae efter; jeg mener nemlig, at de skulle holde Licitation over Hestene, thi derved undgik man hele Bekostningen ved Hestenes Indkjøb. Det har været meget brugeligt blandt Præsterne og endel Proprietærer, at de accorderede deres Hestehold bort til andre og have givet 20 a 30 Rbd., og det er endda ikke nogen overdreven Byrde, naar man gaaer frem paa denne Maade. Der er et andet Punkt i